

عنوان مقاله:

راهبردهای مهار فرسایش بادی در دالان های حمل ماسه دشت سیستان

محل انتشار:

دوفصلنامه پژوهش های راهبردی در علوم کشاورزی و منابع طبیعی، دوره 7، شماره 2 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسنده:

حمیدرضا عباسی - بخش بیابان موسسه تحقیقات جنگلها و مراتع کشور، سازمان تحقیقات آموزش و ترویج کشاورزی

خلاصه مقاله:

بحران آب و فرسایش بادی همواره دو چالش اساسی دشت سیستان در شرق کشور هستند. بیش از نیم قرن است که پژوهش ها و برنامه های اجرایی تثبیت و کنترل ماسه های روان در این منطقه دنبال می شود، ولی هنوز چالش گرد و غبار و ماسه های روان دشواری های اقتصادی و اجتماعی بی شماری ایجاد می کند. محاسبه انرژی بادهای فرساینده براساس قابلیت حمل ماسه با استفاده از روش فرابیرگر و دین نشان می دهد که بادهای فرساینده بر اساس قابلیت حمل ماسه زیاد ($DP=2513 \text{ v.u}$) در ایستگاه زابل و زهک انرژی بسیار زیاد دارند. از آن جا که رابطه بین نیروی باد و پوشش گیاهی از مدل هیستروزیس تبعیت می کند، نگهداری رسوب های بادی با پوشش گیاهی در انرژی های زیاد باد امکان پذیر نیست یا بسیار سخت خواهد بود. در واقع، پوشش گیاهی تا آستان های از نیروی باد توان نگهداری ماسه را دارد. براین اساس، موفقیت تثبیت و نگهداری رسوب های بادی با پوشش گیاهی در داخل چهار دالان فرسایشی قرقری پوزک، نیاتک، جزینک و تاسوکی-ریگ چاه امکان پذیر نیست و نباید هزینه ای در این زمینه پرداخت شود. ساختار زیربنایی و کانون های جمعیتی در داخل دالان های فرسایشی نباید توسعه یابند یا اگر هم اکنون کانون های جمعیتی وجود دارند باید از داخل دالان خارج شوند. رویکرد تثبیت در دشت سیستان باید محدود به بستر هامون های سیستان و بر روی خاک های حساس تمرکز یابد.

کلمات کلیدی:

انرژی باد، بادهای فرساینده، دالان های فرسایشی، قابلیت حمل ماسه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1535072>

